

РЕШЕНИЕ

№ 14089

гр. София, 18.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 155 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЕТЯ П. СТОЯНОВА

при участието на секретаря БЕЛОСЛАВА В. ИСПИРИДОНОВА
като разглежда докладваното от ПЕТЯ П. СТОЯНОВА Гражданско дело № 20221110124634 по описа за 2022 година

РЕШИ:

Р Е Ш Е Н И Е

№

18.08.2023 година

град София

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

СОФИЙСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД
състав

III ГО, сто петдесет и пети

На двадесет и девети юни
в публично заседание в състав:

две хиляди двадесет и трета година

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ПЕТЯ П. СТОЯНОВА

Секретар Белослава Испиридонова

Прокурор

като разглежда докладваното от съдия Петя П. Стоянова
гражданско дело номер 24634 по описа за 2022 година на СРС, 155 състав,

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба на „....., с ЕИК, със седалище и адрес на управление: против, със седалище и адрес на управление: гр. Ищецът, чрез процесуалния си представител, твърди, че на 16.07.2021 г., при движение по автомагистрала „Струма“, км 15+500 в посока от гр. София към гр. Перник, водачът на лек автомобил „Дачия Дъстър“, с рег. № СВ5321МХ, Б. И. К., преминал през несигнализиран и небезопасен участък на пътното платно с наличие на препятствия – камък и скална маса, в резултат на което били причинени вреди по лекия автомобил. Също така твърди, че увреденият при ПТП-то автомобил бил застрахован при ищеца по застраховка „Каско+“ с полица № 440220601002888, като по повод подадено уведомление при ищеца била образувана преписка по щета № 44012132121164, по която ищецът определен застрахователно обезщетение в размер на 2 323,43 лв., изплатено на собственика на увредения автомобил на 29.09.2021 г. Ищецът твърди, че отправил покана до ответника за заплащане на сумата от 2 338,43 лв. с включени ликвидационни разноси в размер на 15 лв., но и до предявяване на исковата претенция ответникът не е възстановил претендираното обезщетение. Моли съда да постанови решение, с което да осъди да заплати на „..... сумата от 2 338,43 лв., представляваща главница за изплатено застрахователно обезщетение по щета № 44012132121164, както и законната лихва върху главницата, считано от подаване на исковата молба – 11.05.2022 г. до окончателното плащане, претендира присъждане на направените по делото разноси. Ангажира доказателства.

В съдебно заседание ищецът, чрез процесуалния си представител, поддържа исковата молба. Моли съда да уважи исковата претенция, претендира направените по делото разноси.

В законоустановения срок е постъпил отговор на исковата молба по смисъла на чл. 131 от ГПК от ответника, Ответникът, чрез процесуалния си представител, оспорва предявения иск по основание и размер. Оспорва механизма на настъпилото ПТП, като сочи, че липсват данни за препятствието на пътя. Твърди, че липсва съответствие между настъпилите увреждания и механизма на ПТП-то. Оспорва вида и размера на щетите. Излага подробни съображения. Моли съда да отхвърли исковата претенция.

В съдебно заседание ответникът, чрез процесуалния си представител, поддържа отговора на исковата молба. Моли съда да отхвърли иска, като неоснователен и недоказан, претендира направените по делото разноси, прави възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК.

Предявени са искиви претенции с правно основание чл. 412, ал. 1 от КЗ. Направено е искане по реда на чл. 78, ал. 1 и ал. 3 от ГПК.

Съдът, въз основа на събраните по делото доказателства, преценени съобразно разпоредбата на чл. 12 от ГПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От приложения по делото заверен препис от протокол за ПТП № 1773333 от 16.07.2021 г., съставен от мл. автоконтрольор при ПП - Перник, е видно, че на 16.07.2021 г. по автомагистрала „Струма“, на км 15+500 в посока от София към Перник, е реализирано ПТП, с участник в него: лек автомобил „Дачия Дъстър“, с рег. № СВ5321МХ, собственост на „Сожелиз България“ ЕООД и управляван от Б. И. К., при преминаване през пътя удря

камък на пътното платно, в резултат на което били причинени вреди по лекия автомобил.

От приетия по делото като писмено доказателство заверен препис от полица № 440220601002888 от 15.09.2020 г., е видно, че между собственика на товарен автомобил „Дачия Дъстър“, с рег. № СВ5321МХ, и ищцовото дружество е бил сключен договор за застраховка „Каско+“, като срокът на застраховката е от 03.10.2020 г. до 02.10.2021 г. Застраховката покрива всички рискове.

От приетите по делото писмени доказателства се установява, че при „.....“ е постъпило уведомление за настъпило ПТП, като е била образувана преписка по щета № 44012132121164, по която е било определено обезщетение в размер на 442,08 лв., изплатено на 04.11.2019 г. по сметката на увреденото лице, като е било определено обезщетение и за ремонт в размер на 2 323,43 лв., изплатено на 29.09.2021 г. по сметката на „Омникар ауто“ ООД – сервиза, извършил ремонта на увредения лек автомобил.

От приетата като доказателство по делото регресна покана от 12.10.2021 г., отправена от ищеца до ответника е видно, че ищецът е поканил ответника да възстанови платено от ищеца застрахователно обезщетение в размер на 2 338,43 лв. с включени ликвидационни разноси в размер на 15 лв., по повод на която покана ответникът е изпратил отговор до ищеца.

От приетото по делото заключение на вещото лице по назначената съдебна автотехническа експертиза – основно и допълнително, неоспорено, което съдът възприема като обективно и безпристрастно, се установява механизмът на настъпилото ПТП, съответствие на описаните в опис-заключение на застрахователя щети на механизма на ПТП-то, както и стойността на причинените щети към датата на настъпване на застрахователното събитие, като стойността на причинените щети към датата на настъпване на застрахователното събитие по средни пазарни цени на материалите и труда, необходим за отстраняване на повредите по лек автомобил „Дачия Дъстър“, с рег. № СВ5321МХ, при ремонт с нови части без начислен ДДС е 1 933,76 лв., а с начислен ДДС – 2 320,51 лв. В съдебно заседание вещото лице установява, че ликвидационните разноси при определяне на обезщетение са средно 15 лв., както и че инцидентът е настъпил на км 15+500.

При така установената фактическа обстановка за съда се налагат следните изводи:

По делото е безспорно установено, че към момента на настъпване на застрахователното събитие е било налице валидно застрахователно правоотношение между увреденото лице и ищцовото застрахователно дружество.

Съгласно разпоредбата на чл. 412 ал. 1 от КЗ урежда регресното право на застрахователя по имуществена застраховка „Каско“ да претендира платеното от третото лице, причинило повредата на застрахованата вещ или от неговия застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“. Застрахователят, който е платил обезщетение, встъпва в правата, които застрахованият има срещу третото лице или неговия застраховател. За да се уважи предявената регресна искова претенция следва да са налице следните предпоставки: наличие на валидно сключен договор за застраховка между застрахователя и увреденото лице, плащане на застрахователно обезщетение в изпълнение на сключения между страните договор, установяване размера на причинените вреди и наличие на отговорност на ответника за вреди по реда на чл. 49 от ЗЗД.

Съгласно разпоредбата на чл. 49 от ЗЗД този, който е възложил на друго някаква работа, отговаря за вредите, причинени от него при или по повод изпълнението на тази работа. За да бъде реализирана отговорността на възложителя по реда на чл. 49 от ЗЗД е необходимо наличието на следните предпоставки: да е осъществен фактическият състав на чл. 45 от ЗЗД, вредите да са причинени от изпълнителя при или по повод извършване на възложената му работа.

От представените по делото писмени доказателства е видно, че ищцовото дружество

и собственикът на увредения автомобил са имали сключен договор за застраховка "Каско". В срока на действие на договора и в рамките на покритите от застраховката рискове, застрахованият автомобил е бил увреден, вследствие попадане на автомобила в несигнализирана дупка, находяща се на пътното платно, при което са нанесени щети на лекия автомобил, за което водачът няма вина. На основание сключения договор за застраховка "Каско" и настъпило застрахователно събитие ищцовото дружество е платило обезщетение в размер на 2 323,43 лв. По делото липсват данни ответникът да е възстановил тази сума на застрахователя. Предвид извършеното плащане, съгласно чл. 412 от КЗ, ищецът е встъпил в правата на застрахования срещу причинителя на вредата.

Не се спори, че автомагистрала „Струма“ е част от републиканската пътна мрежа, поради което съдът приема, че за този участък от пътя, в който е настъпило ПТП-то на 16.07.2021 г. грижи е следвало да полага именно Агенция "Пътна инфраструктура". Ето защо съдът приема, че с оглед и на събраните по делото доказателства по отношение мястото, където е настъпило ПТП-то, ответникът носи отговорност за състоянието на пътя. Само за пълнота следва да се отбележи, че ответникът не е навел твърдения в отговора за възлагане на поддръжката от пътния участък на трето лице, нито ангажира доказателства в тази насока.

Съдът приема, че вредите са предмет на обезвреда от застрахователя и същите са в размера, установен от вещото лице, а именно: 834,43 лв. с включен ДДС. В случая следва да се отбележи, че заключението на вещото лице по назначената съдебна автотехническа експертиза съдът преценява с оглед на всички събрани по делото доказателства. Ето защо и в полза на увреденото лице, в случая собственика на автомобила, е възникнало право да иска обезвреда на основание чл. 45 от ЗЗД. С оглед на извършеното плащане и встъпването на застрахователя в правата на застрахованото лице срещу причинителя на вредата, съдът намира, че са налице условията за ангажиране на отговорността на ответника, по отношение на застрахователя, съгласно чл. 412 от КЗ.

С оглед на изложеното по-горе съдът приема, че е налице фактическият състав на чл. 412 от КЗ и в полза на ищеца е възникнало право да встъпи в правата на пострадалото лице до размера на дължимото обезщетение, а именно 2 320,51 лв. с включен ДДС. В полза на ищеца следва да бъдат присъдени и направените от него ликвидационни разноски в размер на 15 лв. Исковата претенция се явява основателна и доказана до размера от 2 335,31 лв., като за разликата над тази сума до първоначално претендирания размер от 2 338,43 лв. същата следва да бъде отхвърлена.

С оглед основателността на претенцията за заплащане на платеното от застрахователя обезщетение, съдът намира за основателна и претенцията за присъждане на законната лихва върху главницата, считано от предявяване на исковата претенция – 11.05.2022 г. до окончателното изплащане, поради което същата следва да бъде уважена.

По отношение на искането за присъждане на направените по делото разноски от процесуалния представител на ищцовото дружество, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, съдът намира същото за основателно съразмерно с уважената част от исковите претенции, като в тежест на ответника следва да бъдат възложени направените от ищеца разноски в размер от 293,17 лв. от общо направените разноски от 293,54 лв., от които: сумата от 93,54

лв. – платена държавна такса и сумата от 200 лв – платено възнаграждение за вещо лице. Ищецът има право и на разноски за адвокат. В случая ищецът е бил надлежно представляван по делото от адвокат, но липсват доказателства за размера на договореното възнаграждение и плащането му. Ето защо съобразно с т.1 от ТР № 6 от 06.12.2013 г. по тълк.д. № 6/2012 г. по описа на ОСГТК на ВКС разноски за адвокат не следва да се присъждат на ищеца. По отношение на претендираните разноски за свидетел, доколкото такъв не е бил призован, по искане на ищеца внесенят депозит може да бъде освободен.

По отношение на направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на направените по делото разноски, същото се явява основателно по чл. 78, ал. 3 и ал. 8 от ГПК съобразно с отхвърлената част от исковата претенция, като в полза на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 0,25 лв. от общо направените разноски в размер на 200 лв., от които: сумата от 100 лв. – платено възнаграждение за вещо лице и сумата от 100 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

С оглед на гореизложеното, Софийският районен съд, 155 състав,

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА, със седалище и адрес на управление: гр., ДА ЗАПЛАТИ на, с ЕИК, със седалище и адрес на управление: на основание чл. 412, ал. 1 от КЗ във връзка с чл. 49 от ЗЗД и чл. 45, ал. 1 от ЗЗД, сумата от 2 335,51 лв. /две хиляди триста тридесет и пет лева и петдесет и една стотинки/, представляваща главница за изплатено застрахователно обезщетение по щета № 44012132121164, както и законната лихва върху главницата, считано от подаване на исковата молба – 11.05.2022 г. до окончателното плащане, а на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, сумата от 293,17 лв. /двеста деветдесет и три лева и седемнадесет стотинки/, представляваща направени по делото разноски, като ОТХВЪРЛЯ исковата претенция за сумата над 2 335,51 лв. до първоначално претендирания размер от 2 338,43 лв. /две хиляди триста тридесет и осем лева и четиридесет и три стотинки/.

ОСЪЖДА, с ЕИК, със седалище и адрес на управление: ДА ЗАПЛАТИ на, със седалище и адрес на управление: гр., на основание чл. 78, ал. 3 и ал. 8 от ГПК, сумата от 0,25 лв. /двадесет и пет стотинки/, представляваща направени по делото разноски.

Присъдената сума може да бъде внесена по сметка на ищеца: IBAN:....., BIC:, открита в „ОББ“ АД.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Софийски градски съд.

РАЙОНЕН СЪДИЯ :

Съдия при Софийски районен съд: _____